

415.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 4 lipca 1921 r.

w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 63 poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Zamiast cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 kwietnia 1920 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw (Dz. U. № 33 poz. 194) za lekarstwa wyszczególnione w art. 1 tego rozporządzenia, ustanawia się ceny następujące:

Za lekarstwa podług formuły №	1	—	15	mk.
"	"	"	"	2 — 20 "
"	"	"	"	3 — 25 "
"	"	"	"	4 — 20 "
"	"	"	"	5 — 20 "
"	"	"	"	6 — 15 "
"	"	"	"	7 — 30 "
"	"	"	"	8 — 25 "
"	"	"	"	9 — 30 "
"	"	"	"	10 — 30 "
"	"	"	"	11 — 30 "
"	"	"	"	12 — 30 "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*

416.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 5 lipca 1921 r.

w przedmiocie urządzenia i utrzymywania zakładów kąpielowych rytualnych (t. zw. mykw) dla ludności wyznania mojżeszowego.

Na zasadzie punktu 1 i 24 art. 2 oraz art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 63, poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Kąpielowe zakłady rytualne dla ludności wyznania mojżeszowego (t. zw. mykwy) w miastach, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą być urządzone tylko w domach skanalizowanych, w miejscowościach zaś pozostałych zakłady te mogą być urządzone tylko w domach, zapatrzonych w dostateczną ilość wody, uznanej przez władze sanitarne za zdatną dla celów kąpielowych.

Zakłady powyższe zasadniczo winny się mieścić na parterze; wyjątkowo być mogą urządzone w pomieszczeniach suterenowych z tem zastrzeżeniem, iżby zagłębienie suterenu w ziemi nie przewyższało $\frac{2}{3}$ wewnętrznej ich wysokości.

O ile zakłady te znajdują się w domach zamieszkałych, winny posiadać oddzielne wejście i nie mogą łączyć się z mieszkaniem.

§ 2. Zakłady, przeznaczone dla obu płci, winny posiadać dla mężczyzn i kobiet oddzielne pomieszczenia z oddzielnymi wejściami. W razie braku oddzielnych pomieszczeń dla każdej płci, winny być wyznaczone oddzielne godziny użycia kąpeli.

§ 3. Woda z zakładów kąpielowych winna być odprowadzana w miejscowościach skanalizowanych do kanałów, w miejscowościach zaś nieskanalizowanych, w sposób wykluczający zanieczyszczenie gruntu, a ustalony dla każdej miejscowości przez władze sanitarne i techniczne.

§ 4. Zakłady kąpielowe rytualne winny się składać z następujących pomieszczeń:

- a) poczekalni,
- b) rozbieralni,
- c) pomieszczenia dla wanien,
- d) pomieszczenia dla basenów,
- e) kotłowni.

W zakładach tych mogą być oddzielne pomieszczenia dla parni, natrysków i fryzjerni.

Zakłady kąpielowe winny być zaopatrzone w oddzielne ustępy dla każdej płci, względnie w ogólny ustęp, o ile mężczyźni i kobiety korzystają z kąpeli w różnych godzinach.

§ 5. Wszystkie pomieszczenia winny być dostatecznie oświetlone, ogrzewane, przewietrzane i utrzymywane w należytej czystości.

Ściany i sufity winny być gładkie, bez szczelin i pomalowane na kolor jasny.

Podłogi w pomieszczeniach dla wanien, basenów, parni i natrysków winny być z materiału nieprzemakalnego, bez szczelin, gładkie, łatwo zmywalne. Podłogi te winny posiadać odpowiednie spadki dla odprowadzania wody.

Wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 2,8 metra.

§ 6. Wanny winny być gładkie, bez szczelin, ustawione w sposób, zabezpieczający utrzymanie w czystości podłogi pod nimi i w okolicy nich, oraz winny posiadać urządzenia do odprowadzania wody w sposób wymieniony w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Wanny drewniane są niedopuszczalne.

§ 7. Ściany i dno basenów winny być z materiału nieprzenikalnego; krawędzie basenów winny się wznosić niemniej niż na 15 cm. nad poziom podłogi.

Baseny winny być zaopatrzone w odpowiednie urządzenia do opróżniania i napełniania wodą, która winna być zmieniana przynajmniej raz na dzień. Na noc baseny winny być opróżnione i wymyte.

Woda t. zw. źródłana, o ile basen jest bezpośrednio z nią połączony, może być użyta do kąpeli po uznaniu jej przez władze sanitarne za zdatną do tego celu.

§ 8. Meble w zakładach kąpielowych rytualnych mogą być drewniane, gładkie; meble wyściełane winny być pokryte ceratą lub materiałem nieprzemakalnym.

W zakładach tych winna być dostateczna ilość szafek, półek, względnie wieszaków z przegródkami na odzież i bieliznę kąpiących się.

§ 9. W zakładach kąpielowych rytualnych winna znajdować się dostateczna ilość czystej bielizny. Przybory toaletowe, jak: grzebienie, szczotki i t. p. winny być utrzymywane w należytej czystości.

§ 10. Osoby, dotknięte chorobami zakaźnymi i skórными, oraz otwartą gruźlicą, nie mogą być dopuszczane do kąpeli, ani do pełnienia zajęć w zakładach kąpielowych rytualnych.

Służba kąpielowa winna być ubrana w czyste fartuchy.

§ 11. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na podstawie ogólnych postanowień karnych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austriackiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *Chodźko*

417.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Skarbu

z dnia 5 lipca 1921 roku

o częściowym rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 lipca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia cen drewna, oraz rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy na województwa: Nowogródzkie, Poleskie i Wołyńskie, oraz na powiaty: Białowiecki, Grodzieński i Wołkowicki, województwa Białostockiego.

Na mocy art. 2 i 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dziennik Praw P. P. № 20, poz. 229), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw i przepisów o zaopatrzeniu ludności w drzewo na ziemię, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. z 1921 r., № 45, poz. 271) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 29 kwietnia 1921 r. o rozciągnięciu na te ~~ziemię~~ ^{tereny} mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. w przedmiocie dostarczenia drewna budulcowego z lasów państwowych i prywatnych, na cele odbudowy na okres 5-cio letni od 1920/21 r. do 1924/25 r. (Dz. Ust. z r. 1921, № 45, poz. 2/3) w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Skarbu, zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia cen drewna, wydanego na mocy ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. o zaopatrzeniu ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Monitor Polski z 1919 r. № 161) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. R. P. № 41, poz. 252), rozciąga się na województwa: Nowogródzkie, Poleskie i Wołyńskie, oraz na powiaty: Białowiecki, Grodzieński i Wołkowicki województwa Białostockiego, z zastrzeżeniem, że w Województwie Wołyńskim